

mæssigt Resultat, men jeg har ikke villet begrænde mit Forslag, undtagen for saa vidt som jeg har villet komme bort fra det upraktiske og uhensigtsmæssige Projekt, som en Gang har fundet en Del Venner, nemlig Syderuplinien. Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at tage mit Underændringsforslag tilbage, jeg tror, det hviler paa saa sunde og rigtige Forudsætninger, at jeg absolut maa fastholde det, og saa skal jeg overlade til ham at holde Hovedændringsforslaget; det bliver hans Sag.

Lutein: Da jeg havde Ordet under 1ste Behandling, udtalte jeg mig temmelig bestemt imod, at der i det Hele taget skulde ydes Tilskud af de paagældende Provindser til Jernbaneanlæg; jeg fastholder Rigtigheden af, hvad jeg sagde den Gang; det er efter mit Sjøn et urigtigt Princip, og det er det, navnlig efter at man synes fra Autoriteternes, fra Indenrigsministerens og Jernbanebestyrelsens Side, at være gaaet ind paa at opgive Fordringen om, at Banerne skulle forrente sig. Naar man har opgivet det Formaal, er der for mig noget Urimeligt i at forbre Tilskud af Kommunerne, som skulle gjøre det lettere at naae et Formaal, som man ikke stiller sig. Ikke desto mindre ønsker jeg allerede ved denne Behandling, for at faae disse foreliggende Baner byggede, og for i det Hele taget at bidrage Mit til, at der kan komme en Samstemning mellem Regjeringen og Thinget eller Rigsdagen om Bevillingerne til de foreslaede Jernbaner — jeg tager saaledes i Almindelighed under Et baade denne og den anden Jernbane, som vil komme under Behandling, — at udtale, at det vil muligvis være nødvendigt at opgive en ældre principiel Modstand imod ethvert Tilskud fra Kommunerne Side til Jernbanernes Bygning. Jeg skal i den Henseende udtale, at hvis jeg kan fravige det Standpunkt og gaa ind paa at stemme for Bidrag fra Kommunerne Side, vil det være, om ikke fuldstændig efter det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede kjøbenhavnske Medlem (Overmoes) under Nr. 14, saa dog paa Grundlag af det. Det forekommer mig, at naar vi ville gaa til en Understøttelse eller et Bidrag fra Kommunerne eller Provindserne til et Baneanlæg, ville vi ikke let kunne finde noget retfærdigere eller rimeligere Grundlag at gaa ud fra end det, som findes i Begyndelsen af det ærede Medlems Vædringsforslag. Jeg tror, at Principet der vil værges de ringere, de fattigere Provindser fra at yde et uforholdsmæssigt stort Bidrag til Baneanlæg, det vil værges dem imod at give store Bidrag for, som jeg ud-

talte under første Behandling, at give de bedre stillede Egne Leilighed til at faae Runder i de ringere stillede Egne; de vilde derved komme til at yde mindre Bidrag, end de vilde, hvis man fastsatte det til en bestemt Sum pr. Mil; det vilde blive beregnet efter, hvad Jorden er værd, og i det Hele taget altsaa — kan man sige — efter Egnens Skatteevne, om man end ikke rammer den aldeles bestemt, saa dog tilnærmelsesvis. Men jeg vil strax sige, at hvis jeg ved denne Behandling — og det er min Hensigt — stemmer for Vædringsforslag Nr. 14, vil jeg tage en Reservation imod Slutningen af det andet Membrum, idet det nemlig forekommer mig at være en urigtig Fordeling, der findes, at en Del af Tilskudet, nemlig Resten, det vil sige Halvdelen, fordeles af Amtsrædene paa de Sognekommuner, hvilke Jernbaneanlægget særlig kommer til Gode, efter at der er givet de paagældende Sognekommuner Leilighed til at udtale sig om det. Det er en Fordeling, som det ikke kan blive nogen som helst Autoritet og navnlig ikke Indenrigsministeren, der er gjort til Højesteret i disse Anliggender, muligt at foretage paa nogen tilfredsstillende Maade; det vil ikke være muligt at afveie de enkelte Hensyn, som her kunne gjøre sig gjældende; det vil ikke være muligt for Noget som helst, selv den retfærdigste Mand, at kunne sige: den Kommune skal bære saa Meget og den saa Meget. Nei, jeg tror, at ville vi gaa ind paa noget Saadant som Vædringsforslaget Nr. 14, maa vi sige, at hele den Provinds, hvorledes man nu saa vil begrænde den, saa den kommer til at yde Bidrag, maa yde det efter Føltetal eller efter Hartkorn eller begge Dele, eller hvorledes man kan blive enig om det; men hele den Fordeling, som er foreslaet i Slutningen af det ærede Medlems Vædringsforslags første Stykke, kan man ikke gaa ind paa, og jeg vil i det Mindste, idet jeg kun lover at stemme for Forslaget, som det nu staar, ved denne Behandling, forbeholde mig Ret til ved tredje Behandling at se at faae saa mange Medlemmer med mig, at det kan lade sig gjøre at foretage den nødvendige Vædring. Det Hele, vil man kunne sige, kunde være udsat til tredje Behandling; hvorfor saa sige det her ved anden Behandling? Jeg kunde have ventet med det til tredje Behandling, men jeg kommer med det her for at sige til de ærede Medlemmer og til den høitærede Indenrigsminister, hvis han bryder sig om at vide det, at der er Medlemmer, som principielt ere mod Tilskud fra Provindserne til Jernbaneanlæg, men som dog muligvis af Hensyn til de Fordringer, der stilles til